

Sygn. akt III RC 28/22

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 05 lipca 2022r.

Sąd Rejonowy w Chełmnie Wydział III Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodnicząca Sędzia Joanna Czerwińska

Ławnicy: -----

Protokolant starszy sekretarz sądowy Małgorzata Mazela

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 05 lipca 2022r. w C.

sprawy z powództwa **małoletniej N. K. reprezentowanej przez przedstawiciela ustawowego ojca A. K.**,
przeciwko **J. T.**

o alimenty

1. Zasądza od pozwanej J. T. na rzecz małoletniej powódki N. K. alimenty w wysokości po 300 zł (trzysta złotych) miesięcznie, płatne do rąk ojca małoletniej powódki N. K., poczynwszy od dnia 18 marca 2022r. do dnia 15-tego każdego miesiąca z góry;
2. Oddała powództwo w pozostałej części;
3. Kosztami sądowymi obciąża Skarb Państwa;
4. Wyrokowi w punkcie 1. nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt III RC 28/22

Sygn. akt III RC 28/22

UZASADNIENIE

wyroku Sądu Rejonowego w Chełmnie z dnia 5 lipca 2022r.

W pozwie złożonym dnia 18 marca 2022 r. A. K., działając jako przedstawiciel ustawowy swego małoletniego dziecka N. K., domagał się zasądzenia od pozwanej J. T. alimentów na rzecz małoletniej powódki N. K. – w kwocie po 500 zł miesięczne, poczynając od dnia 1 kwietnia 2021 r.

W uzasadnieniu podniósł, że małoletnia N. K. jest dzieckiem powoda i J. T., pochodzącym z ich związku małżeńskiego. Od 2020 r. dziewczynka mieszka z ojcem i jest wyłącznie na jego utrzymaniu. Matka natomiast nie łoży żadnych pieniędzy na rzecz córki. N. uczęszcza do Zespołu Szkół Centrum (...) w G., ponosi w związku z tym wydatki związane z dojazdem do szkoły, zakupem biletu miesięcznego. Ponadto jest nastolatką więc - w ocenie strony powodowej - ma więcej potrzeb. A. K. podniósł także, że poza małoletnią powódką ma on

na utrzymaniu czworo dzieci. Jego żona nie pracuje, zajmuje się opieką nad dziećmi. Wskazał, że próby mediacji z pozwaną nie przyniosły efektu (k. 1 akt).

W odpowiedzi na pozew pozwana J. T. uznała powództwo do kwoty po 200 zł na rzecz małoletniej powódki, wnosząc o jego oddalenie w pozostałym zakresie. Jednocześnie pozwana złożyła wniosek o zwolnienie jej od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych w całości, albowiem ze względu na swoją sytuację majątkową nie jest w stanie ich ponieść bez uszczerbku utrzymania koniecznego dla siebie i rodziny.

W uzasadnieniu wskazała, że nie zgadza się na zasądzenie na rzecz małoletniej powódki alimentów w wysokości ponad kwotę 200 zł miesięcznie. Córka przez znaczną ilość czasu przebywa w jej miejscu zamieszkania, pozostając pod jej opieką zarówno w weekendy jak i dni powszednie. Wówczas wyłącznie ona ponosi koszty utrzymania córki. Pozwana podała,

że wyłącznie na niej spoczywają znaczne obciążenia finansowe z tytułu leczenia córki – dowożenia na wizyty lekarskie. Co trzy miesiące uczęszcza z córką do stomatologa w Ś. (koszt jednego wyjazdu 100 zł), również co trzy miesiące odbywa się wizyta u pulmonologa (koszt dojazdu 100 zł). Wyłącznie ona wykupuje córce leki – koszt miesięczny ok. 60 zł. Córka uskarża się często na bóle brzucha, wówczas musi odbierać córkę ze szkoły, która uczy się w G.. Twierdziła, że w miarę swoich możliwości dokonuje zakupów na rzecz córki – kupując jej odzież i obuwie. Na urodziny przekazuje zawsze córce prezenty. Ponad powyższe opłaca córce telefon – 80 zł miesięcznie oraz ubezpieczenia wypadkowe – 49 zł miesięcznie. W dalszej części uzasadnienia pozwana wskazała, że jej sytuacja finansowa jest bardzo trudna. Nie wykonuje ona pracy zawodowej z uwagi na konieczność opieki nad dwójką małoletnich, niepełnosprawnych w stopniu znacznym dzieci. Gospodarstwo domowe prowadzi wspólnie z mężem. Mieszkają razem w wynajmowanym mieszkaniu – miesięczny czynsz w wysokości 1500 zł zawiera opłatę z tytułu zużycia wody i wywozu śmieci. Z tytułu zużycia gazu pozwana co miesiąc płaci ok. 500 zł, prądu 130 zł miesięcznie. Opłaca ona również abonamenty za telefon 260 zł. Córka W. leczy się ortodontycznie – zakup aparatu stałego ok. 4000 zł. Co miesiąc płaci ok. 800 zł rat kredytów na zakup sprzętu elektronicznego na rzecz dzieci i opłaty wstępnej na wynajem mieszkania (kaucja). Pozwana podniosła, że na jej utrzymaniu aktualnie pozostaje trójka małoletnich dzieci, z czego dwójka jest niepełnosprawna intelektualnie i ruchowo. Na zakup żywności dla rodziny wydaje co miesiąc ok. 2000 zł – dzieci potrzebują specjalistycznego wyżywienia. Na rzecz niepełnosprawnych bliźniąt dokonuje również zakupów sprzętu rehabilitacyjnego. Zaznaczyła, że łączne jej dochody nie wystarczają na zaspokojenie podstawowych potrzeb jej rodziny, nie mniej jednak dokłada wszelkich starań by zaspokajać również potrzeby życiowe jej córki N. K., którą otacza swoją troską i opieką (k. 24 – 24v akt).

Postanowieniem z dnia 17 maja 2022 r. Sąd Rejonowy w Chełmnie zwolnił pozwaną J. T. od kosztów sądowych w całości (k. 67 akt).

Przedstawiciel ustawowy małoletniego dziecka N. K. – A. K. w piśmie procesowym, które wpłynęło do sądu 24 maja 2022 r. stanowczo zaprzeczył twierdzeniom J. T. wskazanym w uzasadnieniu odpowiedzi na pozew (k. 71 – 72 akt).

Ostatecznie, na rozprawie w dniu 5 lipca 2022 r. A. K. sprecyzował, że domaga się alimentów od dnia wniesienia pozwu, z kolei pozwana podtrzymywała stanowisko jak dotychczas (k. 77 akt).

Sąd ustalił, co następuje:

Małoletnia N. W. K. (1) urodziła się (...) w C. i pochodzi ze związku małżeńskiego J. T. (poprzednio K.) i A. K.

Z małżeństwa stron pochodzi druga córka W. K. (2) urodzona (...) w C.. Rodzice małoletniej powódki są rozwiedzeni. W wyroku rozwodowym z dnia

8 marca 2016 r. Sąd Okręgowy w Toruniu powierzył władzę rodzicielską nad córkami N.

i W. matce i ograniczył władzę rodzicielską ojca do współdecydowania o istotnych sprawach związanych z wychowaniem, wykształceniem i leczeniem dzieci. Jednocześnie Sąd nałożył na obie strony obowiązek ponoszenia kosztów utrzymania i wychowania małoletnich dzieci i tytułem udziału A. K. w tych kosztach zasądził od niego na

rzecz małoletnich W. K. (2) i N. K. alimenty w kwocie po 400 zł miesięcznie, tj. alimenty w łącznej kwocie po 800 zł miesięcznie płatne z góry do 15-go każdego miesiąca, poczynając od prawomocności wyroku do rąk matki dzieci J. T. w miejsce alimentów ustalonych ugodą z dnia 24 lutego 2014 r. w sprawie III RC 18/14 Sądu Rejonowego w C..

/dowód: odpis skrócony aktu urodzenia N. K., k. 2 akt, kserokopia wyroku Sądu Okręgowego w Toruniu sygn. akt I C 1503/15, k. 57 – 57v akt/

Postanowieniem z dnia 8 marca 2021 r. Sąd Rejonowy w Chełmnie m.in. zmienił punkt 2 wyroku Sądu Okręgowego w Toruniu z dnia 8 marca 2016 r. i powierzył wykonywanie władzy rodzicielskiej ojcu nad małoletnią N., zaś matce ograniczył do prawa współdecydowania

o istotnych życiowych sprawach dziecka. Sąd ponadto ograniczył wykonywanie przez A. K. władzy rodzicielskiej nad małoletnią N. poprzez poddanie jej wykonywania nadzorowi kuratora sądowego, którego zobowiązał do składania sprawozdań z tego nadzoru co 3 miesiące oraz zmienił punkt 3 wyroku Sądu Okręgowego w Toruniu z dnia 8 marca 2016 r. w ten sposób, że ustalił, iż J. T. będzie spotykała się ze swoją małoletnią córką N. w każdy drugi i czwarty weekend miesiąca od godz. 18:00 w piątek do godz. 18:00 w niedzielę, w pierwszy dzień Świąt Bożego Narodzenia i pierwszy dzień Świąt Wielkiej Nocy od godz. 10:00 do godz. 18:00, w ten sposób, że J. T. będzie zabierała małoletnią N. w dzień i o godzinie rozpoczęcia kontaktów z mieszkania, w którym zamieszkuje A. K., i odprowadzała w to samo miejsce w dzień i o ustalonej godzinie zakończenia kontaktu, a ponadto, że małoletnia N. będzie spędzała z J. T. jeden tydzień ferii zimowych i dwa tygodnie wakacji letnich w terminach ustalonych przez J. T. z A. K..

/dowód: kserokopia postanowienia Sądu Rejonowego w Chełmnie sygn. akt III Nsm 322/20, k. 58 – 58v akt/

Małoletnia W. – druga córka stron, pozostała przy matce. Na jej rzecz ojciec płaci alimenty w kwocie po 400 zł miesięcznie. Z W. ojciec zazwyczaj spotyka się w co drugi weekend.

/bezsporne/

Sądowi z urzędu wiadomo, że wyrokiem Sądu Rejonowego w Chełmnie z 12 sierpnia 2021 r. w sprawie III RC 60/21 uchylono obowiązek alimentacyjny A. K. w zakresie obowiązku uiszczania alimentów w kwocie po 400 zł miesięcznie na rzecz małoletniej córki N. K., płatnych do rąk matki J. T. (poprzednio K.), ustalony wyrokiem Sądu Okręgowego w Toruniu z dnia 8 marca 2016 r. w sprawie o sygn. akt I C 1503/15 – z dniem 1 grudnia 2020 r., wobec realizacji tego obowiązku alimentacyjnego poprzez ponoszenie kosztów utrzymania i wychowania małoletniej N. K..

Aktualnie małoletnia N. nadal mieszka u ojca, ma 17 lat i zakończyła edukację w Zespole (...) w G. w klasie gastronomicznej. Obecnie odbywa staż w restauracji w Ś., zaś od września 2022 r. będzie kontynuowała naukę w szkole drugiego stopnia w G.. Zajęcia będą się odbywały 3 razy w tygodniu. Małoletnia powódka jest ogólnie zdrowa. W odróżnieniu od młodszej siostry nie nosi aparatu ortodontycznego. Występuje u niej podejrzenie astmy oskrzelowej. Potrzeby małoletniej powódki realizowane są w zakresie: żywienia, odzieży i obuwia, edukacji szkolnej, zakupu biletu komunikacji miejskiej, telefonu komórkowego, środków higienicznych. Ojciec założył córce konto, na które przelewa jej kwotę ok. 150 zł miesięcznie tytułem kieszonkowego. Małoletnia otrzymuje również od matki kwotę ok. 50 – 100 zł miesięcznie, nieraz w okresie letnim ok. 300 zł miesięcznie. Zdarza się, że dziewczynka dostaje środki finansowe od babci. N. przeznacza te pieniądze na własne potrzeby np. na zakup odzieży.

/dowód: wydruki potwierdzające dokonanie transakcji, k. 35 – 45, zeznania ojca małoletniej powódki, k. 77v/

Przedstawiciel ustawowy małoletniego dziecka – A. K. jest zatrudniony w (...) S. A. jako pakowacz od dnia 23 października 2009 r. na podstawie umowy o pracę zawartej na czas nieokreślony. W lutym 2022 r. jego wynagrodzenie za pracę wyniosło 5326,02 zł brutto (3877,20 zł netto), w marcu 2022 r. 5380,36 zł brutto (3911,87 zł netto), zaś w kwietniu 2022 r. 4944,04 zł brutto (3633,25 zł netto). Za 2021 r. uzyskał dochód ok. 57000 zł, zwrot z tytułu

ulgi na dzieci w wysokości ok. 10050 zł i nadpłaty podatku w kwocie 4451 zł. Ojciec małoletniej powódki jest w związku małżeńskim. Gospodarstwo domowe prowadzi z żoną, N. oraz dwójką dzieci żony i dwójką wspólnych dzieci, z których najmłodsze ma niespełna 2 lata. Poza zasądzonymi alimentami na rzecz dzieci żony, małżonkowie pobierają świadczenie wychowawcze 500 + na wszystkie dzieci. Żona A. K. nie pracuje zarobkowo. A. K. otrzymuje dodatkowo świadczenia rodzinne w kwocie ok. 920 zł miesięcznie, nie pobiera zasiłków ani dodatków. Nie posiada majątku. Ma samochód O. (...) rocznik 2003. Jest właścicielem domu mieszkalnego w G. o powierzchni 5 pokoi, kuchni, łazienki. Dom otrzymał od matki w formie darowizny. Ojciec małoletniej powódki nie choruje przewlekle. Jego dzieci i żona są zdrowi. A. K. pali papierosy, paczkę dziennie, która kosztuje 14,50 zł.

/dowód: zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu A. K., k. 73, zeznania ojca małoletniej powódki, k. 77 - 77v/

Pozwana J. T. nie pracuje zarobkowo. Opiekuje się bliźniętami w wieku 3,5 roku, które cierpią na autyzm dziecięcy. Utrzymuje się z dodatku pielęgnacyjnego oraz wynagrodzenia męża. Mąż pozwanej zarabia średnio 3000,- zł miesięcznie i pracuje w firmie (...). Jest odlewnikiem, pracuje w systemie cztero zmianowym od 2016 r. Przed urodzeniem dzieci pozwana również pracowała w ww. firmie. Mąż pozwanej często korzysta ze zwolnień w pracy w celu opieki nad dziećmi, wspomaga pozwaną w kwestii wychowania dzieci. Małoletni wymagają specjalnego żywienia, uczęszczają do szkoły specjalnej, korzystają z rehabilitacji, również prywatnej. Dzieci potrzebują ponadto sprzętu do stymulacji, piłki – które pozwana kupuje zazwyczaj raz w roku, noszą obuwie ortopedyczne. J. T. pobiera świadczenie wychowawcze 500 + na trójkę dzieci, świadczenie „Dobry start” w wysokości 300,- zł na W., świadczenie pielęgnacyjne w kwocie ok. 2000,- zł miesięcznie oraz rodzinne w kwocie 1000,- zł miesięcznie. Ponadto otrzymuje świadczenia rehabilitacyjne w łącznej wysokości 190,- zł miesięcznie (95 zł x 2). Pozwana nie ma majątku, wynajmuje mieszkanie. Ma samochód marki M. (...) rocznik 2002, na który płaci kredyt. Samochód kosztował ok. 9000,- zł. Za środki uzyskane z kredytu pozwana kupiła stały aparat ortodontyczny dla córki W., którego koszt wyniósł ok. 4000,- zł, kontrola ortodontyczna co 4 – 6 tygodni to kwota ok. 150 zł. Wynajem mieszkania przez J. T. z dodatkami za wodę, śmieci to wydatek ok. 1480,- zł miesięcznie. Pozwana zaciągnęła dwa kredyty, jeden na kwotę ok. 39.000 zł, którego rata wynosi ok. 560,- zł miesięcznie. Za drugi kredyt, który pozwana wzięła na naprawę samochodu, ogrzewanie gazowe, przegląd samochodu płaci ok. 340,- zł miesięcznie. Pozwana zakupiła W. laptopa do nauki zdalnej, natomiast N. użytkuje laptopa nabytego przez ojca. W. - podobnie jak jej siostra N. - ma własne konto bankowe, od września 2022 r. rozpocznie naukę w Liceum Ogólnokształcącym w C..

Małoletnie N. i W. przebywają u rodziców co drugi weekend. Ze względu na konflikt między siostrami, N. przebywa u matki w czasie gdy W. odwiedza ojca. Zdarza się, że dziewczęta odwiedzają rodziców indywidualnie również poza tym harmonogramem.

Ojciec A. K. łoży na utrzymanie córki W. kwotę 400 zł tytułem alimentów zasądzonych wyrokiem Sądu Okręgowego w Toruniu z dnia 08.03.2016r. (sygn. akt I C 1503/15) do rąk matki małoletniej J. T.. Okazjonalnie i poza zasądzonymi alimentami kupuje córce W. również ubrania. Potrzeby małoletniej W. zaspokaja co do zasady matka.

Matka J. T. nie uiszcza -do rąk ojca A. K. – żadnych kwot tytułem zaspokojenia usprawiedliwionych potrzeb córki N. K.. Czasami zasila konto bankowe N. drobnymi kwotami. Ojciec małoletniej wpłaca co miesiąc kwotę 150 zł na osobiste potrzeby córki. Zdarzyło się, że J. T. dokonywała na rzecz córki N. zakupu odzieży i środków kosmetycznych. Potrzeby małoletniej N. K. zaspokaja co do zasady ojciec.

/dowód: kserokopia pisma z 25 lutego 2022 r. o wysokości opłat mieszkaniowych, k. 25, wydruki potwierdzające dokonanie transakcji, k. 26 – 29, 31 – 34, paragony, k. 30, kserokopia faktury za energię elektryczną, rozliczenie za okres 09.02.2022 – 11.03.2022, k. 46, kserokopia faktury za energię elektryczną, rozliczenie za okres 14.12.2021 – 10.01.2022, k. 47, kserokopia faktury za gaz, rozliczenie za okres 02.12.2021 do 03.01.2022, k. 48, kserokopia faktury za gaz, rozliczenie za okres 04.01.2022 do 08.02.2022, k. 49 – 50, kserokopie orzeczeń o niepełnosprawności M. T. (1) , k. 51 – 52, kserokopia zaświadczenia lekarskiego

z 17 czerwca 2019 r. dot. M. T. (1), k. 53, kserokopie orzeczeń o niepełnosprawności M. T. (2), k. 54 – 55, kserokopia zaświadczenia lekarskiego z 24 kwietnia 2019 r. dot. M. T. (2), k. 56, zeznania pozwanej J. T., k. 78 – 78v/

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił, na podstawie zeznań ojca małoletniej powódki A. K. oraz pozwanej J. T., które uznał za wiarygodne, albowiem są logiczne, spójne i znajdują potwierdzenie w dokumentach zebranych w sprawie. Natomiast

w przypadku rozbieżności w zeznaniach stron co do wysokości ponoszonych wydatków a kwotami wynikającymi z dokumentów zebranych w sprawie, Sąd przyjął wysokości wynikające z tych dokumentów. Walo wiarygodności, Sąd przyznał również dokumentom zawartym w aktach, gdyż nie zostały one zakwestionowane przez żadną ze stron, również Sąd nie znalazł podstaw by uznać je za nieprawdziwe.

Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu powództwo okazało się częściowo uzasadnione.

Zgodnie z treścią art. 133 § 1 kro rodzice mają obowiązek świadczeń względem dziecka, które nie jest w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. Zakres obowiązku alimentacyjnego, zgodnie z treścią art. 135 § 1 i 2 kro, zależy z jednej strony od potrzeb osoby uprawnionej,

z drugiej zaś strony od możliwości zarobkowych i majątkowych osoby zobowiązanej. Wykonanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, może polegać w całości lub w części na osobistych staraniach

o utrzymanie lub o wychowanie uprawnionego; w takim wypadku świadczenie alimentacyjne pozostałych zobowiązanych polega na pokrywaniu w całości lub w części kosztów utrzymania lub wychowania uprawnionego. Przyjmuje się, za uchwałą Sądu Najwyższego z dnia 16 grudnia 1987 roku (III CZP 91/86), że „przez usprawiedliwione potrzeby uprawnionego rozumieć należy potrzeby, których zaspokojenie zapewni mu – odpowiedni do jego wieku i uzdolnień – prawidłowy rozwój fizyczny i duchowy. Możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego określają zarobki i dochody, jakie uzyskiwałby przy pełnym wykorzystaniu swych sił fizycznych i zdolności umysłowych, nie zaś rzeczywiste zarobki i dochody”. Granicę obowiązku alimentacyjnego stanowią uzasadnione potrzeby uprawnionego. Zgodnie z utrwaloną w orzecznictwie zasadą „dzieci mają prawo do równej stopy życiowej z rodzicami i to zarówno wtedy, gdy żyją z nimi wspólnie, jak i wtedy, gdy żyją oddzielnie. Oznacza to, że rodzice powinni zapewnić dziecku warunki materialne odpowiadające tym, w jakich żyją sami. Nie będzie to jednak dotyczyło potrzeb będących przejawem zbytku” (por. Z. Krzemiński, Alimenty i ojcostwo. Komentarz, Oficyna, 2008, wyd. III opubl. Lex).

Nie ulega wątpliwości, że pozwana, jako matka małoletniej, jest zobowiązana do jej alimentowania. Ustalając wysokość alimentów należy jednak wziąć pod uwagę usprawiedliwione potrzeby dziecka oraz możliwości zarobkowe i majątkowe pozwanej.

Należy podkreślić, że na utrzymanie W. K. (2) - siostry małoletniej powódki, pozwana dysponuje alimentami w kwocie 400,- zł miesięcznie. Zdaniem Sądu jakby naturalne od samego początku wydawało się, że alimenty, które zasądzone są od A. K. w kwotach po 400,- zł miesięcznie na rzecz córki W. powinny wzajemnie się znieść, ponieważ potrzeby dziewczynek są bardzo podobne. Możliwości zarobkowe obojga rodziców są na porównywalnym poziomie. Matka ma podobną sytuację zarobkową jak ojciec małoletniej powódki, zaś jej sytuacja zarówno majątkowa jak i rodzinna jest również podobna do sytuacji A. K.. Natomiast Sąd wziął pod uwagę fakt, że pozwana ma na utrzymaniu dwójkę dzieci, które cierpią na autyzm dziecięcy, wymagają specjalnego traktowania, leczenia, większych nakładów finansowych. Jednocześnie wskazać należy, że dzieci A. K. nie chorują przewlekłe, jednak ze względu na wiek (najmłodsze ma niespełna 2 lata) wymagają większej opieki, co powoduje, że żona A. K. nie pracuje i nie zarabkuje. Zważyć należy również, iż spoczywa na niej również obowiązek alimentacyjny względem dwójki dzieci z poprzedniego związku, co niewątpliwie wpływa na możliwości majątkowe powoda A. K., skoro pozostając w związku małżeńskim prowadzą oni wspólne gospodarstwo domowe.

Sąd nie podzielił poglądu matki małoletniej powódki, że wypełnia ona swój obowiązek alimentacyjny względem małoletniej N., płacąc część środków na córkę (w formie kieszonkowego), a resztę alimentów partycypując w formie rzeczowej, ponieważ – w ocenie Sądu - skoro dziecko pozostaje pod bezpośrednią pieczę ojca to musi on dysponować pieniędzmi, z założenia wiedzieć dokładnie kiedy i ile otrzyma środków finansowych, bowiem wtedy jest w stanie nimi zagospodarować na cały miesiąc. Zatem, skoro pozwana – zgodnie z jej twierdzeniem - jest w stanie przeznaczyć 300,- miesięcznie na utrzymanie N., w uznaniu Sądu zasadnym jest aby pokrywała koszty utrzymania małoletniej powódki w takiej właśnie wysokości miesięcznie. Kwota ta, jak wyżej wskazano pozostaje przy tym w zasięgu możliwości finansowych pozwanej, przy jednoczesnym uwzględnieniu jej osobistego zaangażowania w opiece nad córką.

Sąd zasądził alimenty z dniem 18 marca 2022 r. tj. od dnia złożenia pozwu, zgodnie z żądaniem, uznając, iż z tą datą roszczenie stało się wymagalne (pkt 1 sentencji wyroku).

W pozostałym zakresie Sąd oddalił powództwo jako niezasadne, gdyż w tym zakresie koszty utrzymania małoletniej powinien ponosić jej ojciec (pkt 2 sentencji wyroku).

W punkcie 3 sentencji wyroku Sąd kosztami sądowymi w sprawie obciążył Skarb Państwa na podstawie art. 113 ust. 4 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych. Postanowieniem z dnia 17 maja 2022 r. pozwana została bowiem zwolniona od kosztów sądowych w całości, natomiast przedstawiciel ustawowy małoletniego dziecka – A. K. zgodnie z art. 96 ust. 1 pkt 2 ww. ustawy nie miał obowiązku uiszczenia kosztów sądowych.

W pkt 4 sentencji wyroku, na podstawie art. 333 § 1 pkt 1) k.p.c. wyrokowi w części zasądzającej Sąd nadał rygor natychmiastowej wykonalności. Rygor natychmiastowej wykonalności jest bowiem nadawany z urzędu bez żadnych ograniczeń w zakresie rat alimentacyjnych płatnych po dniu wniesienia powództwa do sądu.